

i Informasjonsdokument

Formelle krav til oppgaven.

Oppgaven skal være på 4 000 ord unntatt innholdsliste og referanseliste. Det skal være 1 ½ linjeavstand i en lett leselig font, for eksempel Times New Roman skriftstørrelse 12. Oppgaven skal ha framside (med kandidatnummer, ikke navn), innholdsliste og referanseliste. Det er forventet at kandidaten refererer til litteraturen som er på pensum. Kandidaten må gjerne benytte annen relevant faglitteratur i tillegg. APA7 skal benyttes som referansestil.

Ved tekniske spørsmål om Inspira, kontakt master@isp.uio.no.

1 Eksamensoppgave SPED4600

Hjemmeeksamen SPED4600 Utviklingshemning - høst 2023

Bokmål

Besvar en (1) av to (2) oppgaver (oppgave 1 eller oppgave 2)

Oppgave 1

Ta utgangspunkt i aktuell pensumlitteratur og forelesninger på temaet:

Gjør rede for kjennetegn hos personer med autismspekterforstyrrelse, og redegjør for sentrale aspekter ved kommunikasjon og kommunikasjonsvansker hos denne målgruppen.

Velg aldersgruppe, grad av utfordringer og spesialpedagogisk arena (barnehage eller skole) og drøft følgende:

Hva bør vektlegges i det spesialpedagogiske arbeidet med personer med autismspekterforstyrrelser for å fremme god kommunikasjon?

Oppgave 2

Les caset:

«Tidligere i høst begynte Cecilie i 8. klasse på den lokale ungdomsskolen. Hun er 14 år gammel, har Down syndrom og har lett grad av utviklingshemning. Da Cecilie gikk i småskolen, syntes hun det var topp å gå på skolen. Det var morsomt å lære, og i klassen var hun en del av en jentegjeng som hadde mye gøy sammen i friminuttene. Etter skoletid var de på døren og spurte etter hverandre. Om sommeren lekte de med ball, de lekte i det lille skogholtet i enden av skolegården, der de fant pinner, steiner og løv som de kunne leke med. Om vinteren var det gøy å leke med snø. De kunne ake, lage snømann og skli på isen.

Etter hvert som Cecilie senere kom på mellomtrinnet, begynte det å skje noe i klassen. Det var fortsatt en jentegjeng, med de andre jentene trakk seg tilbake fra Cecilie. Cecilie ville fortsatt leke i friminuttene; de andre hadde ikke lyst til å være med, de var mer opptatt av å «henge» i skolegården. Cecilie følte seg alene, trakk seg tilbake, og hun hadde ofte følge med kontaktlærer eller sosiallærer i storefri. Etter skoletid kom det ikke lenger noen på døren for å spørre etter Cecilie. Foreldrene måtte arrangere besøk for Cecilie hvis hun skulle være sammen med noen jevnaldrende.

Da Cecilie skulle over i ungdomsskolen, flyttet klassen fra barneskolen over på ny ungdomsskole. Foreldrene til Cecilie ble anbefalt at Cecilie burde få sin opplæring i en egen avdeling for tilrettelagt opplæring på ungdomsskolen, sammen med andre elever med særskilte behov. I tillegg skulle Cecilie ha sin tilhørighet i den gamle klassen sin, i fag som gym, kunst og håndverk og mat og helse. Foreldrene til Cecilie var motvillige til denne løsningen, de ønsket at Cecilie skulle følge den gamle klassen sin, med mest mulig tilrettelegging. Foreldrene fulgte likevel skolens anbefaling for hvordan opplæringen skulle organiseres.

Ved oppstart på ungdomsskolen kjenner Cecilie seg ensom. Cecilie savner kontakt med de andre jentene i klassen. Hun føler seg utenfor den «gamle» jentegjengen, og kjenner dette er sårt. Selv om hun møter dem i klassen, når hun har undervisning der, er ikke jentene interessert i kontakt. De er opptatt av å holde oppdatert på sosiale medier, der det går særlig i TikTok og snap. Når det er friminutt, står de i en ende av skolegården, er opptatt av de andre guttene, og kikker mest ned i mobilene sine. Cecilie er ikke inkludert verken i snap eller TikTok. Selv om Cecilie også elsker å kikke på mobilen sin, skulle hun gjerne lekt sammen med dem, slik hun husker de gjorde på barneskolen.

Etter at det er gått en tid på ungdomsskolen, begynner Cecilie å trives bedre. I den nye skoleavdelingen, har Cecilie blitt kjent med andre elever, enkelte har Down syndrom som henne, andre har andre former for funksjonsnedsettelse. Cecilie får særlig kontakt med en jente som heter Emilie. Cecilie kjenner for første gang at hun har fått en venn. Cecilie og Emilie er som erteris og er blitt skikkelige «bestisser». De elsker å hoppe strikk, og løpe etter guttene i klassen i friminuttet. De bor et stykke fra hverandre, men sender mye snap til hverandre, og avtaler med foreldrene sine slik at de får til og møtes. Cecilie blir mye gladere, og så fort de får anledning, løper de bort til hverandre, og setter i gang å leke.

I tillegg til den undervisningen hun får i den tilrettelagte avdelingen, har Cecilie fortsatt undervisning i sin gamle klasse, men der kjenner hun seg like ensom som tidligere. Lærerne i klassen synes de gjør det de kan for at Cecilie skal trives med sine klassekamerater, men føler seg opprødd for hva de skal gjøre for at dette kan fungere bedre.»

Ta utgangspunkt i caset ovenfor, aktuell pensumlitteratur og forelesninger på temaet, og svar på følgende:

Beskriv mulige årsaker til at Cecilies kontakt med jevnaldrende i klassen endrer seg i løpet av barneskolealder og i overgang til ungdomsskolen.

Gjør rede for sentrale aspekter ved et nært vennskap, beskriv hva som kjennetegner vennskap hos personer med utviklingshemning og hvorfor det kan være utfordrende for personer med utviklingshemning å etablere nære vennskapsrelasjoner.

Drøft spesialpedagogiske tiltak som skolen kan legge til rette for at Cecilie kan utvikle gode jevnaldrenderelasjoner til andre, både til personer med og uten utviklingshemning.

Last opp filen her. Maks én fil.

Alle filtyper er tillatt. Maksimal filstørrelse er **2 GB**.

 Velg fil for opplasting